

Mircea Petean

BALADE

LIMES
2021

CUPRINS

I	7
ULTIMUL SIHASTRU	9
PEȘTELE	11
ZÂMBIȚI, VĂ ROG!	13
EVANTAI	16
LA DRUM	18
DINTR-O CĂLĂTORIE	20
O CĂLĂTORIE ÎN SERIAL	23
FINAL DE CĂLĂTORIE	26
BALADA DASCĂLULUI DE ROMÂNĂ	28
BALADA FLORII CARNIVORE	29
TANTE MARIE	30
ILUSTRATĂ DE LA ȚARĂ	31
BALADA ORĂȘELULUI PITT ÎNTRE MUNȚI	33
O APARIȚIE AMÂNATĂ DIN RAȚIUNI NECUNOSCUTE	34
PIPE	36
ZI DE SĂRBĂTOARE LA SIGHETU-MARMAȚEI	37
II	39
POȘTALIONUL	41
TREI PLUS UNUL	42
ȘEF DE TRUPĂ REGIZOR ȘI INTERPRET	44
TĂIEREA PORCULUI	47
POD DE GHEAȚĂ	48
FOCURI PE APE	50
NOAPTEA DIN ZI	52
MORMÂNTUL GOL	54
ANII	58
ANII DE UCENICIE AI CĂLĂTORULUI DE PROFESIE	60
BALADA CULEGĂTORULUI DE OUĂ DE PĂSĂRI SĂLBATICE	63
FATA MORGANA	65
TUNISIANUL BLOND ȘI PRIETENUL SĂU VIETNAMEZ	67
MĂȘTILE INOCENȚEI	69
PORTRETUL ARTISTULUI LA PRIMA TINEREȚE	77
INOCENTUL	79
CAMERA 84	85
CAMARGUE	87
NOȚI ALBE ISTORIA SECRETĂ A CERCULUI	89
BALADA IEPURELUI SĂLBATIC UCIS DE HOMO RUSTICUS CU MAȘINA SA	95
BALADA UNUI CĂLĂTOR DE PROFESIE DE ALTĂDAT'	97
MAGISTRUL ȘI UCENICUL	100

Respect pentru oameni și cărți

III..... 105

PORUMBELUL DINTRE LINII 107

BALADA ȘOȘONULUI 109

OMUL DIN SPATELE CAMEREI 112

OMUL DIN PĂR..... 113

BĂTRÂNUL ACTOR 114

BĂTRÂNUL MAESTRU 115

MOARTEA BĂTRÂNULUI 117

NOUL TAUMATURG 118

NĂIERUL 120

M-A CĂUTAT LA SLUJBĂ TATA..... 122

VACA PATRIARHALĂ..... 123

CELE TREI DOMNIȚE DIN ȚINUTUL
IERBURILOR SĂLBATICE 125

GREIERUȘA DIN CIMITIRUL EVREIESC 127

CUPLU 129

PAUL ET VIRGINIE 131

BABA BETTY ȘI MOȘ PENDULĂ..... 133

JUFA ȘI PUFI..... 135

OȘTEANUL LUI AVRĂMUȚ 138

CEI TREI ILUȘTRI REFORMATORI-RESTAURATORI 139

DUPĂ TOATE ASTEA..... 142

ÎN ORAȘUL ACELA..... 144

ORAȘUL MEU..... 146

BALADA DESTĂRATEI..... 148

BALADA ÎNALTULUI, CĂLĂTOR ÎN ȚINUTURILE JOASE
ALE MAGHIARIMII SLOVACE..... 149

CORABIA „PIRAȚILOR” 150

IV..... 155

RMN..... 157

OMUL CU ȘAPTE INIMI 160

la o margină
nu s-ar zice-n paragină
că trăiește pe-acest astru
ultimul sihastru

pajiști înalte suindă
frunte de zeu
unde te duci fătul meu

trupu-i ocară
doar ochii-s vii
și nu spusa ci
aerul care-o-nconjoară

pe rând
deasupra trotuarului
în rând
cu frunza arțarului
și-așa
din zori pân' la vecernie
își poartă frumoasa lui urâțenie

pajiști înalte suindă
frunte de zeu
apropie-te fătul meu

a băut la urmă
din potirul uneia
din cele mai nobile seri
lăsate de domnul pre pământ
lumină de vânt
și s-a cununat
(c-o jună mireasă
a lumii crăiasă)

Respect pentru **și au dăinuit**
și vor dăinui
de n-or fi pierit

pajiști înalte suinde
frunți de zei
unde vă duceți feții mei

stai deoparte
adică poți și mișca
ori să fluieri încetișor
pe marginea marginii

ții o undiță-n gheare
și aștepți
timp nedefinit
uneori chiar mai mult de un sfert de veac
și fluieri încetișor
melodia
acele cuvinte saltă pe creier

„turlă-n mierlă
mierlă-n zbor
pe deasupra caselor

oamenii fug
câinii urlă
ochii-s întorși spre turlă

pietre gloanțe
gard afișe
arcanе colac în tufișe

spasm în gând
sânge pe piatră
ne-a-nghițit o gușă idolatră
ne-a-nghițit o gușă idolatră”

ce mare satisfacție
să cadă peștele
(nu-l mai descriu
nici emoțiile însoțitoare)

atunci iei peștele în mâna stângă
îngenunchezi și cu dreapta
îi torni nisip în gură
îi îndeși nisip în gură
îl îndopi cu nisip
până se face aspru și tare așa

îl arunci în cer îi fugi în întâmpinare
îl arunci în ape îți ești mai aproape
îl arunci în foc să fie cu noroc

apoi îți aduci aminte
și milioane de ani se năpustesc
și tu aluneci și nici nu-ți dai seama
dincolo de marginea marginii

hai zâmbește-i
stupidității senine indiferenței
dintr-odată suave
hârcii și bucuroasei întâlniri
interesa(n)tului din care gesturi ies
ca viespile dintr-un viespar
ei! – zâmbește zâmbește oricui
ființă păgână ce ești
dezvelește-ți dințișorii
(ai tăi de lapte dințișori)
boiește-ți fața fă șa din obrăjori
'puatule clătește-ți gingiile
(rupeti-aș falca)
scoate limba numai
nu-ți încreți fruntea nu-ți tăia
rădăcina nasului
haide zâmbește te faci că nu știi
zâmbetul care înțelege secret fără cuvinte
sceptic cretin supt
zâmbetul scut scaun gard dărăpănat
zâmbetul oricui
zâmbetul care țipă,
zâmbetul oblic strâmb pătrat
zâmbetul adumbrît sentință sentință amânată
surâsul peste moarte ș. a. m. d.
așa așa haide haide
(i se sug obrazii
ochii-i dispar în fundul orbitelor
gura clămpăne trist a nesfârșită implorare
riscăm un răs sarcastic sufocant)
nu vrei? cerc închis
oglină cerată

chip nedesfundat
preț de-o miime
cât ai freca un chibrit o scăpărare
cât ai pocni din degete o dată o nimica toată
nu fi prost
oamenii au zâmbit dintotdeauna
de ce nu te naști în zâmbet?
în zâmbet dispari
ce înlocuiește un zâmbet dispărut?
un zâmbet întors e fața de mut
ce este aceea un zâmbet?
impudică floare pe creier
însoțitorul unuia dat dispărut
fosfor la capătul tije scormonitoare

zâmbește te rog
zâmbiți vă rog
souriez s'il vous plaît
smile please

era o sală plină de popor
eram un simplu spectator

dispărușem în cea de lemn bancă
m-am trezit la rampă
filma televiziunea
„ssst purtați-vă ca lumea”
am primit îndemnul
am pornit poemul
pe unu-l mănâncă un păducel
miros decent de pătrunjel
altul spre vecin se repede
urlă și-l mușcă de ureche
în câteva locuri plouă
miros de lenjerie nouă
în spate indiferența
își face pasiența
rânjete vome horcăituri

icneli scuipați bufnituri

„ce vrea aceasta

să vină Alcesta”

vine abureală acră de subsuori

bărbații și femeile-s în dârdori

s-au trezit copiii de țâță

câțiva flocaie înnebunesc o mătă

„nu pricep nimica

dați-o pe Virginica”

iar eu citeam întruna

când a căzut cortina

eram din nou în cea de lemn bancă

rău mușcat de falcă

îmi pipăiam obrazul vânăt

cu gheare lungi – ooo hăt! –

cerșeam cu glas șoptit

îndurător pripit

„nu rupeți textele vă implor

înapoiati-mi-le domnilor”

o! era o sală plină de popor

eram un simplu cerșetor

cu riscul de a cădea în dizgrația ta
cetitorule
cu riscul de a cădea pradă furiei tale sfinte
adun de pe răzoare și piscuri
din văi și de pe marginea drumurilor aici
și aiurea ades pomenitele simple bucurii

porniserăm – mezinul nostru și cu mine –
soarele împrăștia o lumină verzuie
filtrată prin mușchiul molatec
în care picioarele ni se afundau până la glezne –
și înaintam copleșiți când am descoperit prima
a doua a treia a patra urmă a unei (unor)
cumplite bătălii neconsemnate nici în cel mai exhaustiv
tractat de istorie universală

așadar
o hârcă de cal – catifeaua buzei de sus neatinsă
șira spinării coastele – arcuite –
câteva-s desprinse ori rupte
picioarele albe și lungi se amestecă cu bruji de pământ
și cu fire de iarbă înnegrită
„e aidoma unui avion prăbușit”

o coadă de iepure nu se poate desprinde
din îmbrățișarea unei flori de ciulin

probabil într-un elan mistic
posesorul unei blănițe de șoarec
s-a lepădat de sine ca de-o ocară

într-un vârtej de pene stins – înspre ocră –
ghicim intruziunea botului de vulpe

„viața și moartea se deschid înaintea ochilor
precum pliurile evantaiului” –
ne pomenim gândind amândoi cu glas tare același lucru